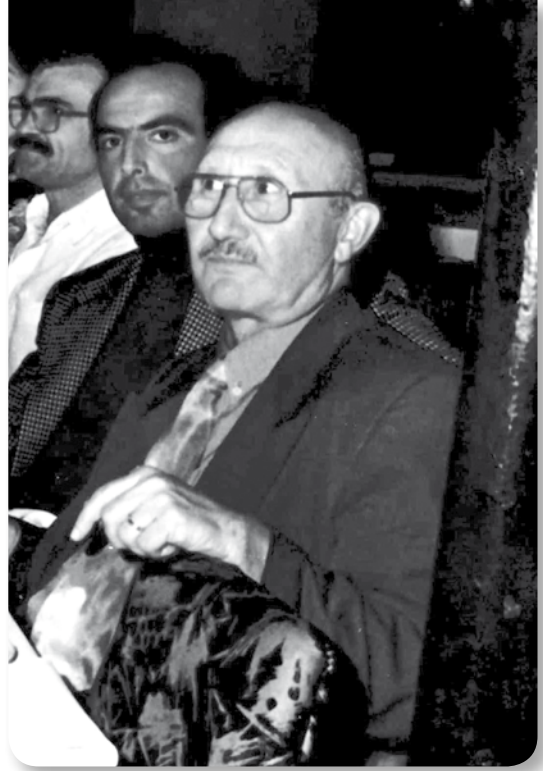

prof. dr. altan gümüş hocamızın ardından . . .

Hocamız, maden yatakları ve maden jeolojisi konularında sayısız öğrenci yetiştirmiş olan değerli bir bilim insanı idi. İstanbul Üniversitesi Jeoloji Bölümü mezunu olan Altan Gümüş hocamız, Fransa'da maden yatakları konusunda doktorasını hazırlamış, daha sonra Türkiye'ye dönerek MTA Genel Müdürlüğü Maden Etüt Dairesi'nde görev yapmıştır. Kendileri, Fransız maden yatakları bilim adamı Routhier ve ekolünün Türkiye'deki temsilcilerinden birisi konumunda idi. MTA'da çalıştığı yıllarda, Otlukilise (Sivas-Gürün), Pinargözü-Davutoğlu (Sivas-Kangal) ve Divriği (Sivas) demir yatakları konusunda yazdığı raporlar ve makaleler, Türkiye'deki maden yatakları ve maden jeolojisi disiplinlerinin önemli eserleri arasında yer almıştır. MTA yıllarından sonra, Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapan hocamız, bu üniversitede bölüm başkanlığından rektör yardımcılığına kadar olan çeşitli görevleri üstlenmiştir. Özellikle 1974 yılında yazdığı Metalik Maden Yatakları kitabı birçok yer bilimcinin el kitabı, olmuştur. Aynı kitap, daha sonra 1998 ve 1999 yıllarında hocamız tarafından iki cilt halinde İzmir'de yeniden derlenmiştir. 1977 yılında öğretim üyesi olarak Ege Üniversitesi'ne geçen hocamız, bu üniversitede de Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nde birçok öğrencinin yetişmesine olan katkıları, emekli oluncaya değin yoğun bir biçimde sürdürmeye devam etmiştir.

Sizlerle burada hocamızla olan bir anımızı paylaşmak istemekteyim. 1967 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü'ne öğrenci olarak kayıt olmuştuk. Altan Gümüş hocamız, 1. Sınıfta genel jeoloji, 3.Sınıfta maden yatakları ve 4.Sınıfta maden jeolojisi derslerimize gelmekte idi. 1968 yılında, hocamızın yönettiği genel jeoloji dersi uygulamasında laboratuvarında çeşitli mineralleri ve sedimanter,

magmatik ve metamorfik kayaç örneklerini görmekte idik. Örnekler masaların üzerinde örnek kutuları içinde ve her bir kutuda isimleri ve türleri yazılmış biçimde yer almakta idi. Uygulamaya ara verildiğinde, sınıf arkadaşlarımla birlikte (Mustafa Pehlivan, Şenol Kürtünlüoğlu, Ersin Önsel ve çok zaman olduğu için tam hatırlayamamakla birlikte belki de Ünal Doğru ve Rafet Güç ile birlikte) çay içmeye, dersliklerimizin alt katında bulunan kantincimiz Sinan'ın çay ocağına indik. Kantinin köşesinde hizmetliler için ayrılmış olan odada çaylarımızı yudumlarken, benim gözüme çay tabağında bulunan bir kesme şekeri takıldı. Kesme şekeri küp kristal sistemini karakterize etmekte idi. Şekerin köşelerini kırarak, onu basit şekilden birleşik kristal şekline soktuk. Şenol arkadaşımızın, bu küp

şeklinin laboratuvar örneklerine çok benzer olmadığını ve onu kurşun kalemle biraz boyayarak rengini değiştirmemizi önermesi ile bu işlemi de gerçekleştirdik. Küp şekeri artık doğaya uygun bir kristal şekline dönüşmüştü ve bu örneği alarak laboratuvara çıktık. Sınıf arkadaşlarımız masaların üzerindeki örneklerin

başında yoğun bir biçimde çalışmakta idiler. Çay ocağında hazırladığımız kesme şekerini bir kutuya koyduk ve kutunun içine bir kağıda da "sakkarozlu kakkoşist" yazdık. Bu örneği ve içinde yer aldığı kutuyu, sınıfımızın en çalışkan öğrencilerinden ve günümüzde de Türkiye'nin saygın ressamlarından biri

olan sevgili arkadaşımız Necmettin Özlü'nün masasına koyduk. Yaklaşık 5 dakika sonra sınıfta yüksek bir ses duyuldu. Altan Gümüş hocamız kıpkırmızı olmuştu, bağıırıyordu ve hazırladığımız kutuyu da fırlatmıştı. Hocamızın yanında Necmettin arkadaşımız duruyordu. Meğer, arkadaşlarımıza yapmak istediğimiz bir muziplik, Necmettin'in kutuyu hocaya götürmesi ve "bu nasıl bir şisttir?" sorusunu hocaya yönlendirmesi ile böyle bir tabloyu oluşturmuştu. Bu olayın hazırlayıcısı olan bizler kimseye belli etmeden sessiz bir biçimde sınıf kapısından çıkarak, laboratuvar ortamını yani olay mahalini terk etmiştik. Daha sonraları 3. ve 4. sınıflarda da derslerimize giren Altan Gümüş

hocamızın büyük bir hoşgörü ile bu olayı bizlere bir kez dahi anımsatmamış olmasını, hiçbir zaman unutmayacağız .

Gidenin arkasından yazmak, belki de yazılanların en zoru. Dostlarım bana hocamızın ardından bu yazıyı yazmamı önerdiklerinde, yazım aşamasında inanın çok zorlandım. Hocamızla olan bir anımızı paylaşarak sizleri hocamızın ardından yalnızca daha az üzmemek istedim. Kanımca bu davranışımı hoşgörü ile karşılarsınız. Öğrencileri olan biz jeoloji mühendisleri, hocamızı saygıyla anıyoruz.

Işıklar içinde yat sevgili hocam..